

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

WOJEWÓDZTWO
KUJAWSKO-POMORSKIE

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Człowiek – najlepsza inwestycja

PROTOKÓŁ Z PRZEBIEGU TRZYNASTEGO POSIEDZENIA REGIONALNEJ SIECI TEMATYCZNEJ WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO

12 grudnia 2012 r.

Posiedzenie odbyło się w siedzibie Urzędu Marszałkowskiego przy ul. Plac Teatralny 2 w sali 208 w dniu 12 grudnia 2012 roku w godzinach: 10.00 – 12.30.

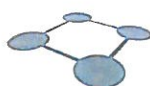
W posiedzeniu uczestniczyło **14 osób**:

- 10 członków RST, w tym 7 członków z prawem do głosowania,
- Pan **Antoni Rutka**, ekspert oceniający strategię wdrażania projektu innowacyjnego,
- 3 osoby reprezentujące Stowarzyszenie Kujawsko-Pomorski Ośrodek Wsparcia Inicjatyw Pozarządowych (SK-POWIP) „TŁOK” – beneficjenta projektu innowacyjnego.

Lista osób, które wzięły udział w posiedzeniu stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu. Pod nieobecność Przewodniczącego Regionalnej Sieci Tematycznej Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Pana **Piotra Calbeckiego**, Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego funkcję związaną z przewodniczeniem obradom pełniła Wiceprzewodnicząca RST Pani **Milena Skopińska**, Naczelnik Wydziału Zarządzania Europejskim Funduszem Społecznym.

Pani Milena Skopińska przywitała zebranych członków RST oraz zaproszonych gości, a następnie przedstawiła planowany porządek obrad:

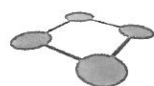
- *prezentacja projektu innowacyjnego „Od modelu do rozwiązań w pracy socjalnej z młodzieżą” oraz opinii eksperta o strategii wdrażania,*

- dyskusja oraz głosowanie nad Uchwałą nr 13/2012 w sprawie strategii wdrażania projektu innowacyjnego „Od modelu do rozwiązań w pracy socjalnej z młodzieżą”;
- głosowanie nad Uchwałą nr 14/2012 w sprawie Strategii Działania RST na 2013 rok,
- podsumowanie i zakończenie posiedzenia.

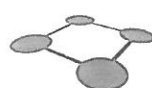
Szczegółowy porządek obrad stanowi załącznik nr 2 do niniejszego protokołu. Przewodnicząca zaproponowała rozpoczęcie posiedzenia RST od zatwierdzenia porządku obrad. Następnie poinformowała uczestników posiedzenia, że quorum wymagane do podjęcia przez RST decyzji w formie uchwały nie zostało zapewnione. Zgodnie z zapisami Regulaminu RST podjęto decyzję o kontynuowaniu posiedzenia i przyjęciu uchwały w trybie udzielenia pisemnej akceptacji. Następnie Pani Milena Skopińska poprosiła o zaprezentowanie strategii wdrażania projektu innowacyjnego *Od modelu do rozwiązań w pracy socjalnej z młodzieżą*. Głos zabrała przedstawicielka SK-POWIP „TŁOK”: Pani **Ewa Kwiesielewicz**. Prezentacja stanowi załącznik nr 3 do niniejszego protokołu. W dalszej kolejności głos zabrał Pan **Antoni Rutka**, ekspert oceniający strategię wdrażania projektu. Prezentacja opinii eksperckiej stanowi załącznik nr 4 do niniejszego protokołu. Po wysłuchaniu obu prezentacji rozpoczęła się dyskusja:

- 1) Pani **Milena Skopińska** (Wiceprzewodnicząca RST), podziękowała ekspertowi za wypowiedź w kwestii ocenianej strategii i otworzyła dyskusję.
- 2) Pani **Ewa Kwiesielewicz** (SK-POWIP „TŁOK”), zgodziła się z opinią Pana Antoniego Rutki co do tego, iż grupa docelowa projektu jest bardzo szeroka i zaznaczyła, że pierwotnie projekt miał na celu objęcie wsparciem tylko wychowanków placówek opiekuńczo-wychowawczych. W toku negocjacji IP2 uznała jednak, iż warunkiem przyjęcia projektu do realizacji będzie rozszerzenie grupy docelowej o młodzież pochodzącą z rodzin zastępczych, co stanowi duży problem dla projektodawcy. Eksperci radzili, aby pięć omawianych grup stanowili tylko wychowankowie domów dziecka. Jediną grupą, do której nie można by było zakwalifikować wychowanków placówek opiekuńczo-wychowawczych, są rodziny z trudnościami wychowawczymi, bowiem tylko w tej grupie należałoby umieścić osoby z tego konkretnego środowiska. Pani Kwiesielewicz nadmieniała, iż negocjacje miały miejsce przed dwoma laty, założono wówczas, iż do projektu będzie przyjmowanych pięć dziewczynek i pięciu chłopców. Nie jest możliwa

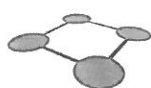
zmiana celów projektu, bo w takiej formie zostały wówczas zatwierdzone przez IP2. Pani Ewa Kwiesielewicz przyznała, że satysfakcjonujące dla beneficjenta byłoby zmniejszenie grupy docelowej. W nawiązaniu do prezentacji eksperta poinformowała, że 120-godzinny kurs uprawnia do osiągnięcia uprawnień coacha, warunkiem jest jedynie odbycie 90 godzin coachingu. SK-POWIP „TŁOK” zakłada, iż każdy coach pracuje minimum z dziesięcioma wychowankami, w związku z czym sesje coachingowe szacunkowo trwają godzinę i jest ich około dziesięciu. Mogą być to sesje indywidualne lub grupowe, dlatego osoba pragnąca otrzymać tytuł coacha musi przejść przez cały proces akredytacyjny w tym zakresie. Preferowane będą osoby mające wykształcenie kierunkowe, jednak możliwe jest zdobycie certyfikatu coacha jeśli ma się jakiekolwiek wykształcenie wyższe. Pani Ewa Kwiesielewicz przyznała, iż obecnie system wsparcia finansowego nie działa. Nadmieniła, że Wojewódzki Urząd Pracy ma w planach włączenia do statystyk młodzieży usamodzielniającej się. SK-POWIP „TŁOK” badał na ile młodzież jest świadoma z jakiej formy pomocy może skorzystać i w jaki sposób. Okazało się, iż jej poziom wiedzy w tym zakresie jest znikomy. Poziom świadomości własnych kompetencji, samoakceptacji i samoświadomości u młodzieży jest także bardzo niski, dlatego też zadaniem Beneficjenta jest doprowadzenie do jego podwyższenia.

- 3) Pani **Milena Skopińska** zwróciła się do uczestników posiedzenia RST, czy chcą odnieść się do powyższej wypowiedzi.
- 4) Pani **Anna Surdyka** (Wojewódzki Urząd Pracy w Toruniu), zauważyła, iż w projekcie przewidziane są staże i wolontariat w sektorze ekonomii społecznej, a tym samym zasygnalizowała pytanie, czy bardziej właściwe nie byłoby ukierunkowanie młodzieży na otwarty rynek pracy. Pani Surdyka zadała również pytanie czy trzymiesięczny staż wystarczy, by odnaleźć się w miejscu pracy i nabyć wystarczających umiejętności związanych z jej wykonywaniem.
- 5) Pani **Ewa Kwiesielewicz** odniosła się do pytań przedmówczyni i powiadomiła, że wybrano obszar ekonomii społecznej z uwagi na konieczność replikowalności modelu, na co zostaną pozyskane środki z Poddziałania 7.2.2. Przedstawicielka Beneficjenta nadmieniła także, iż młodzież nie ma świadomości w zakresie możliwości podjęcia pracy w organizacjach pozarządowych. Rozpoczęcie trzymiesięcznego okresu praktyk przewidziane jest na lipiec 2013 roku,

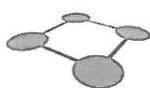
a przedmiotowe praktyki pozwolą młodzieży na odkrycie swojego potencjału w różnych dziedzinach.

- 6) Pani **Anna Surdyka** zapytała również, czy z przedmiotowej realizacji wynika, iż jedna osoba może odbyć dwa staże lub dwa wolontariaty.
- 7) Pani **Ewa Kwisielewicz** odpowiedziała, że jest to możliwe i że osoba z grona eksperckiego, która jest przedsiębiorcą stwierdziła, iż osoba odbywająca trzymiesięczny staż może już nabrać orientacji w środowisku pracy, a pracodawca jest w stanie określić czy taka osoba ma szansę zostać jego potencjalnym pracownikiem.
- 8) Pani **Mariola Karczewska** (Stowarzyszenie Rozwoju Regionalnego „Partner”), poprosiła o wyjaśnienie, czym Instytucja Pośrednicząca motywowała potrzebę rozszerzenia grupy docelowej projektu.
- 9) Pan **Antoni Rutka** (ekspert), stwierdził, że dobrym wyjaśnieniem jest fakt, iż projekt składany był dwa lata temu, gdzie obowiązywały inne wymagania związane ze składaniem wniosku. Podkreślił, że gdyby projekt był składany w chwili obecnej, spotkałby się z zastrzeżeniami związanymi z wyjątkowym brakiem precyzji w określeniu celów projektu. Wskazał również na możliwość poprawy wniosku, jakim musiałoby być doprecyzowanie wskaźników, co pozwoliłoby na uniknięcie rozbieżności we wniosku na etapie składania strategii.
- 10) Pani **Mariola Karczewska** stwierdziła, że Beneficjent nie powinien realizować zaleceń IP2 co do powiększenia grupy docelowej, gdyż przysporzyło mu to dodatkowej trudności. Pani Karczewska zasygnalizowała, iż nie rozumie, na czym polega ścieżka innowacyjności użytkowników w przedmiotowym projekcie.
- 11) Pani **Milena Skopińska** poprosiła o odpowiedź przedstawicieli Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej w Toruniu.
- 12) Pan **Radosław Głowacki** (Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Toruniu), przyznał, iż przed dwoma laty jeden z ekspertów zaproponował rozszerzenie grupy docelowej o dodatkowe kategorie, jego uwaga wynikała z przedstawionej analizy problemowej we wniosku. Pozostałe grupy zostały przedstawione jako wymagające szczególnego wsparcia. Pan Głowacki zaznaczył, że propozycja rozszerzenia grupy docelowej powinna odnosić się do pierwszego etapu realizacji projektu innowacyjnego, gdzie powinno się sprawdzić skuteczność działania danej metody i możliwość zastosowania jej w obrębie pozostałych grupy potrzebujących wsparcia. Nadmienił także, że ze strony IP2 zaistniała wówczas propozycja

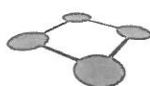
rozszerzenia liczebności grupy docelowej. Pan Radosław Głowacki zaznaczył, że w 2010 roku wniosek, jak i wszystkie dokumenty w przedmiotowym zakresie wyglądały inaczej.

- 13) Pani **Mariola Karczewska** stwierdziła, że Projektodawca mimo wszystko nie powinien się zgadzać z zaleceniami IP2 odnośnie rozszerzenia grupy docelowej.
- 14) Pan **Sebastian Antkowiak** (Poznański Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości) zapytał, jak będą weryfikowane predyspozycje osób, które będą opiekunami młodzieży wychodzącej z domów dziecka. Czy będzie to wychowawca pracujący w domu dziecka, czy też przyjaciel lub członek rodziny młodego człowieka, który jest dla niego autorytetem i go wspiera. Pan Antkowiak zapytał, w jaki sposób Beneficjent będzie wybierał taką osobę. Zadał też pytanie, w jaki sposób będzie sprawowany nadzór nad pieniędzmi wydatkowanymi przez młodego człowieka, który otrzyma dotację.
- 15) Pani **Ewa Kwiesielewicz** odpowiedziała, że informacja o naborze opiekunów będzie rozpowszechniana przez placówki opiekuńczo-wychowawcze, Powiatowe Centra Pomocy Rodzinie oraz Powiatowe Urzędy Pracy. Założenie jest takie, iż to tandem (opiekun plus wychowanek) zgłasza chęć uczestnictwa w projekcie, ważne by osoba pełniąca rolę opiekuna była wzorcem i wsparciem dla młodego człowieka oraz miała uporządkowane własne życie. Beneficjent zakłada przeprowadzenie rozmowy rekrutacyjnej z potencjalnym opiekunem. Po okresie pracy z coachem młody człowiek zacznie pracę z doradcą zawodowym, co pomoże stworzyć mu plan indywidualnego rozwoju, po czym plan ten będzie weryfikowany przez ekspertów. Pierwsza transza środków na realizację planu wyniesie 30%. Decyzja o przyznaniu środków osobie wspieranej zależeć będzie od Beneficjenta.
- 16) Pan **Sebastian Antkowiak** opierając się na przykładzie własnej działalności wolontariackiej zasygnalizował, że bardzo często opiekun może spotkać się z niechęcią młodego człowieka do podjęcia działania, które będzie generowało długotrwałe korzyści. Przedstawił obawy, że bardzo często młodzi ludzie nie snują dalekosiężnych planów.
- 17) Pani **Ewa Kwiesielewicz** odpowiedziała, że właśnie z tego względu stosuje się rekrutację osobistą, analizy czy test Oldhama, a także sprawdzany jest profil osobowościowy potencjalnego uczestnika projektu. Ponadto przeprowadzono seminarium z osobami pracującymi w tych środowiskach, dlatego Beneficjent

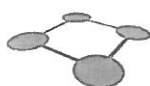

wykorzysta ich doświadczenie i wskazówki. Jeśli chodzi o case management, to zaczerpnięto jego założenia z doświadczenia niemieckiego, które opiera się na modelu sieciowym.

- 18) Pani **Milena Skopińska** zapytała, jak Beneficjent widzi sukces swojego projektu.
- 19) Pani **Ewa Kwisielewicz** odpowiedziała, że sukces będą stanowili usamodzielnieni wychowankowie, a dużym osiągnięciem będzie wykształcenie w nich umiejętności radzenia sobie ze swoimi problemami, ale i zdolności poszukiwania pomocy w instytucjach, które tą pomoc świadczą.
- 20) Pani **Milena Skopińska** zapytała, jaka będzie zdaniem Beneficjenta skala tego sukcesu.
- 21) Pani **Ewa Kwisielewicz** odpowiedziała, że zakłada się usamodzielnienie siedemdziesięciu wychowanków domów dziecka z obszaru województwa kujawsko-pomorskiego rocznie, co stanowi 10% wszystkich wychowanków. Zakłada się usamodzielnienie 30% populacji grupy wyżej wspomnianych siedemdziesięciu osób.
- 22) Pani **Milena Skopińska** kontynuując przedmiotową kwestię zapytała jak Beneficjent wyobraża sobie trwałość własnego rozwiązania.
- 23) Pani **Ewa Kwisielewicz** odpowiedziała, że wykształceni, przygotowani coachowie będą pracowali w omawianych środowiskach, a tym samym będą naturalnym zasobem instytucji, dzięki czemu model będzie powielany.
- 24) Pani **Milena Skopińska** zauważyła, że obecnie będzie dziesięciu coachów, a odnosząc się do trwałości rozwiązania zapytała kto będzie finansował szkolenia samych coachów.
- 25) Pani **Ewa Kwisielewicz** odpowiedziała, że będą je finansowali coachowie we własnym zakresie, koszty będą także pokrywane przez pracodawcę lub w ramach innych projektów finansowanych w ramach Priorytetu VIII. Pani Ewa Kwisielewicz dodała również, że coachowie nie są wynagradzani finansowo w projekcie.
- 26) Pani **Milena Skopińska** zauważyła, że jest to założenie słuszne jedynie w sytuacji, gdy dostępne będą umożliwiające to instrumenty finansowania. Kontynuując zapytała, co będzie w sytuacji, gdy nie wystąpi możliwości skorzystania z takich rozwiązań.

- 27) Pani **Ewa Kwisielewicz** odpowiedziała, że w takiej sytuacji instytucja, z której pochodzi pracownik, wykupi usługę szkoleniową na rynku, jeśli zostanie stwierdzona efektywność działania coachów.
- 28) Pan **Antoni Rutka** zapytał, kto będzie właścicielem procesu po zakończeniu projektu, komu zostanie powierzona odpowiedzialność za dalszą realizację modelu.
- 29) Pani **Ewa Kwisielewicz** odpowiedziała, że będzie stworzona instrukcja, podręcznik ze scenariuszami, jak należy pracować dla osiągnięcia odpowiednich efektów. Dostaną go osoby, które w fazie upowszechniania przejdą przez cykl szkoleń. Właścicielem procesu, będą instytucje wymienione w projekcie jako użytkownicy.
- 30) Pan **Antoni Rutka** zapytał, jaka będzie rola SK-POWIP „TŁOK” jako beneficjenta, gdyż w innych projektach tego typu Beneficjent stawał się gospodarzem, właścicielem procesu.
- 31) Pani **Ewa Kwisielewicz** odpowiedziała, że funkcja ta jest przypisana do SK-POWIP „TŁOK” jako lidera projektu. Stowarzyszenie będzie później prowadziło szkolenia dla kandydatów na coachów.
- 32) Pan **Antoni Rutka** nadmienił, że Beneficjent będzie musiał wpisać w walidacji produktu finalnego, że w razie problemów, czy pytań należy się zwrócić właśnie do TŁOK.
- 33) Pan **Radosław Głowacki** przypomniał, że ROPS jako Instytucja Wdrażająca jest beneficjentem projektu systemowego, który jest projektem szkoleniowym dlatego rekomendacje z projektu SK-POWIP „TŁOK” mogą zostać wniesione do projektu systemowego realizowanego przez ROPS. Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej może także wprowadzić szkolenia dla coachów w zakresie przedmiotowych projektów systemowych.
- 34) Pani **Milena Skopińska** zauważyła, że instrukcje i scenariusze powinny być dołączone do dokumentacji modelu.
- 35) Pani **Ewa Kwisielewicz** odpowiedziała, że zagadnienia te są opisane we wstępnej wersji produktu.
- 36) Pani **Milena Skopińska** nadmieniła, iż same zagadnienia to za mało w odniesieniu do założeń realizacji projektów innowacyjnych.
- 37) Pan **Antoni Rutka** dodał, że wstępna wersja produktu finalnego musi być przygotowana przed etapem testowania.

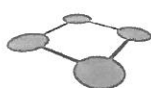

- 38) Pani **Milena Skopińska** nadmieniła, że ścieżka postępowania dla coacha powinna być gotowa na etapie prezentacji strategii.
- 39) Pani **Ewa Kwiesielewicz** poinformowała, że przedstawiona w formie papierowej metodyka zostanie także przekazana coachowi. Przygotowane do niej zostaną scenariusze poszczególnych sesji.
- 40) Pani **Milena Skopińska** oznajmiła, iż oczekiwała przedstawienia scenariuszy sesji w metodyce zaprezentowanej w strategii i zapytała dlaczego Beneficjent nie uwzględnił przedmiotowej kwestii w dokumencie.
- 41) Pani **Ewa Kwiesielewicz** poinformowała, że jest to niemożliwe, gdyż żaden coach nie udostępni na chwilę obecną swojego „*know how*”.
- 42) Pani **Milena Skopińska** poinformowała, iż Beneficjent powinien już mieć przygotowany projekt produktu finalnego. Uznała, iż SK-POWIP „TŁOK” jako Projektodawca złożył niepełną publikację, gdyż nie zawiera ona niezbędnych narzędzi. Pani Milena Skopińska zapytała czy Beneficjent jest w stanie uzupełnić na etapie testowania wskazany brak w razie warunkowego zatwierdzenia strategii projektu.
- 43) Pani **Ewa Kwiesielewicz** odpowiedziała twierdząco.
- 44) Pan **Antoni Rutka** poinformował, że pierwszy etap testowania powinien zostać zakończony opracowaniem strategii i przedstawieniem wstępnej wersji produktu finalnego.
- 45) Pani **Milena Skopińska** potwierdziła, że już na etapie testowania cały materiał dla coachów (spis ćwiczeń i narzędzi jakimi powinni się posługiwać podczas zajęć) powinien być gotowy.
- 46) Pani **Ewa Kwiesielewicz** przyznała, że zakładano wypracowanie tego w drugiej fazie projektu.
- 47) Pani **Milena Skopińska** zapytała, kontynuując przedmiotową kwestię, kiedy Beneficjent rozpoczyna testowanie.
- 48) Pani **Ewa Kwiesielewicz** odpowiedziała, iż będzie to miało miejsce w marcu 2013 roku.
- 49) Pani **Milena Skopińska** zapytała, w jakim okresie Beneficjent ma zaplanowane dokonanie uzupełnień w scenariuszu zajęć.
- 50) Pani **Ewa Kwiesielewicz** odpowiedziała, iż narzędzia zamierzano stworzyć po etapie testowania. Nadmieniła także, że planowano, iż kadra prowadząca szkolenia przygotowuje w oparciu o stworzone zagadnienia scenariusz zajęć po to, by podczas

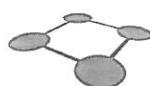

przewodzenia zajęć mogła weryfikować przydatność ćwiczeń. Działanie to przełożono na sam koniec realizacji projektu.

- 51) Pani **Milena Skopińska** podkreśliła, że jest to błędna metodologia i że należałoby wszystko przemodelować, aby strategia mogła zostać przyjęta warunkowo przez RST. Należałoby także dołączyć do składanej strategii scenariusze zajęć.
- 52) Pan **Antoni Rutka** dodał, iż istnieje konieczność dopracowania harmonogramu testowania.
- 53) Pani **Milena Skopińska** zapytała, w jakim czasie będą prowadzone działania dla wychowanków i coachów. Czy najpierw powinni zostać przygotowani coachowie, by móc z ukonstytuowaną wiedzą prowadzić liderów, a później iść ze wsparciem do wychowanków.
- 54) Pani **Ewa Kwiesielewicz** poinformowała, iż ze względu na ograniczenia czasowe nie można kształcić najpierw coachów, a później wychowanków. Należy równolegle prowadzić ten proces. Wychowanek najpierw sam przechodzi proces coachingowy, a później korzysta z pomocy przeszkolenia coacha.
- 55) Pani **Milena Skopińska** zapytała, po co wychowankowi wsparcie coacha, po tym jak sam przejdzie proces coachingowy.
- 56) Pani **Ewa Kwiesielewicz** odpowiedziała, że coachowie są szkoleni po to, by pracowali też z innymi wychowankami powracając do instytucji, z których się wywodzą.
- 57) Pan **Antoni Rutka** dodał, że powstaną narzędzia przy pomocy, których będzie można szkolić kolejnych coachów. Problemem jest natomiast to, by wychowankowie, wobec których został zastosowany instrument wsparcia, nie wracali do systemu opieki społecznej. Dlatego też należy długotrwale monitorować ich los, aby określić, na ile skuteczne było zastosowanie omawianego instrumentu wobec grupy docelowej odbiorców.
- 58) Pani **Ewa Kwiesielewicz** odpowiedziała, że na potrzeby Beneficjenta zostanie przeprowadzony taki monitoring.
- 59) Pan **Antoni Rutka** zaproponował, iż Beneficjent mógłby rekomendować wcześniej wspomniany monitoring w projektach systemowych ROPS. Poleca także monitoring, jako możliwość sprawdzenia, na ile proponowane narzędzie było efektywne.
- 60) Pani **Ewa Kwiesielewicz** zauważyła, iż można stwierdzić po przejściu dziesięciomiesięcznego procesu, co stanowi trudność.

- 61) Pan **Antoni Rutka** przyznał, iż w takim razie jest to wadliwe testowanie.
- 62) Pani **Ewa Kwisielewicz** odnosząc się do opinii eksperta na temat testowania oznajmiła, że skuteczność działania narzędzia można stwierdzić na przyjętej do projektu grupie osób. Natomiast nie można na dzień dzisiejszy określić, z jaką skutecznością obecnie kształceni coachowie będą pracowali z kolejnymi wychowankami.
- 63) Pani **Milena Skopińska** zapytała z jaką innowacyjnością mamy do czynienia w przypadku przedmiotowego projektu biorąc pod uwagę specyfikę projektów innowacyjnych.
- 64) Pani **Ewa Kwisielewicz** odnosząc się do pytania przedmówczyni oznajmiła, że przedmiotowy projekt jest jedynym jej znanym projektem coachingowym dla młodzieży usamodzielniającej się w obrębie województwa kujawsko-pomorskiego.
- 65) Pani **Milena Skopińska** zasugerowała, iż niewątpliwie pomocne dla Beneficjenta byłoby częstsze uczestnictwo w posiedzeniach RST, gdyż pozwoliłoby nabyć wiedzę pomocną podczas przygotowywania składanych przez Beneficjenta dokumentów. Pani Wiceprzewodnicząca zapytała, czy Beneficjent dysponuje raportem z przeprowadzonych badań. Zasugerowała, iż warto byłoby go rozpowszechnić wśród członków RST i dołączyć do strategii jako oficjalny dokument. Przyznała, iż żałuje, że strategia nie została wykonana na wyższym poziomie. Poprosiła o zastanowienie się nad charakterem Uchwały, nad którą rozpocznie się głosowanie.
- 66) Pani **Mariola Karczewska** wyraziła zdanie, iż uchwała powinna zostać przyjęta warunkowo. Zaleciła Beneficjentowi bardziej precyzyjne określanie, kto należy do użytkowników, a kto do odbiorców, a także dokonanie ewaluacji wewnętrznej.
- 67) Pani **Milena Skopińska** podsumowując powyższą dyskusję, zapytała, czy kwestia stanowiska zawartego w liście sprawdzającej do strategii przez eksperta i wyrażonego w uchwale z trzynastego Posiedzenia Regionalnej Sieci Tematycznej jest podzielana przez członków RST. Pani Milena Skopińska poinformowała, że Uchwała nr 13/2012 Regionalnej Sieci Tematycznej będzie dotyczyła warunkowego zatwierdzenia strategii złożonej przez Beneficjenta. W sytuacji, kiedy quorum wymagane do podjęcia decyzji nie zostało zapewnione, Przewodnicząca podjęła decyzję o przyjęciu Uchwały w trybie obiegowym. Na tym zakończyła się dyskusja. Jednocześnie ze względu na ograniczenie czasowe

podjęta została przez obecnych członków RST oraz Wiceprzewodniczącą decyzja o przeprowadzeniu w trybie obiegowym głosowania nad przewidzianą w porządku obrad Uchwałą nr 11/2012 w sprawie Strategii Działania RST na 2013 rok.

68) Pani **Milena Skopińska** podziękowała zebrany za udział w posiedzeniu i głosy w dyskusji.

Nieosiłnik
Wydział Zarządzania
Energetyką i Budownictwem
Miejskim
Alicja Nieosiłnik

Członek Zarządu
Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Michał Koraliko (2)

